

Missie 4 / april

Maak dit verhaal af (schrijf, teken of knutsel!) en lever het in in de bieb. Je krijgt een stempel en maakt kans op een prijs!

Curio in de jungle

‘Wauw! Moet je kijken wat een planten en dieren.’ Curio haalt een verrekijker van zijn vierkante gezichtje en kijkt vol verrukking verwonderend om zich heen. Hij ademt diep in en geniet van de geur van de jungle. Hij hoort het geluid van vogels en krekels en het zacht geritsel van de blaadjes om zich heen. ‘Ik wist dat de jungle heel vet was, maar niet dat het zó vet was,’ zegt Wistie-ol. Wistie-ol is de beste en grappigste avonturenvriend die Curio kent. Samen hebben ze al heel veel avonturen beleefd.

‘Heb je die camouflageboom daar gezien?’ vraagt Curio. De boom heeft verschillende soorten groene en bruine vlekken. Het lijkt wel alsof de boom het uniform van een soldaat heeft aangetrokken. ‘Welke boom bedoel je?’ vraagt Wistie-ol. ‘Oh pas op!’ Boem! Wistie-ol loopt vol tegen de camouflageboom aan.

‘Die boom is echt goed’ zegt Curio, helemaal onder de indruk. Hij kijkt opzij om te zien hoe het gaat met Wistie-ol. ‘Heb je pijn?’ vraagt Curio. Stiekem vond hij het best grappig, maar hij laat het niet merken. ‘Oei’ brengt Wistie-ol uit. ‘Ik heb nog nooit zo’n boom gezien’ ‘Maar je zag hem ook niet, domoor!’ lacht Curio. ‘Hahaha’ je hebt gelijk, lacht Wistie-ol. ‘Op de sterretjes voor mijn ogen na, voel ik me boekfijn.’

Na een tijdje wandelen komen de twee avonturiers bij een beekje dat tussen de hoge bomen door kabbelt. De felle zon komt hier en daar tussen de blaadjes door en zorgt voor een prachtige schittering in het water. Curio en Wistie-ol bekijken het lichtspel in het beekje. Plots horen ze tussen de blaadjes hoog boven in de bomen iets ritselen.

‘Wat zou het zijn?’ vraagt Curio nieuwsgierig. ‘Ik weet het niet,’ antwoord Wistie-ol. ‘Ik zie het niet, het is te goed gecamoufleerd’. ‘Zullen we het gaan uitzoeken?’ vraagt Curio vol enthousiasme. Hij heeft wel zin in wat spanning en avontuur. ‘Nou, ik weet het niet hoor,’ reageert Wistie-ol. ‘Misschien bijt het, of eet het je op, of...’ hij aarzelt. ‘Ach joh, doe niet zo gek,’ zei Curio. ‘Weet je wat? Ik ga naar boven en als er iets is dan roep ik wel.’ Dat lijkt een uitstekend plan. Wat kan er nou fout gaan..?

Curio kijkt om zich heen en ziet een paar dikke lianen langs een hoge boom naar beneden hangen. ‘Die kan ik gebruiken om naar boven te klimmen’ zegt Curio trots. Ondertussen wordt het geritsel in de bomen steeds erger. Het lijkt alsof dat wat zich hoog boven in de bomen schuil houdt niet alleen is. Curio pakte de liaan en klimt vol moed naar boven....